

[Stauning.]

højtærede Indenrigsminister vil jeg fæstne mig ved. Den højtærede Minister sagde, at dette Tilbud om frivillig Forsikring var ikke noget Tilbud; det havde der været Adgang til tidligere, og det var der fremdeles Adgang til. Ja, det erkender jeg. Der er ingen, der kan forbyde Folk at tegne frivillige Forsikringer ved Siden af Aldersrenten; men hvis de vil udnytte deres Ret til Aldersrenten, skal de i hvert Fald ikke tegne ret megen Forsikring, for saa gaar det ud over Aldersrenten, og som Følge deraf er det jo kun paa Papiret, at denne Ret eksisterer.

Endelig sagde den højtærede Minister noget om min Citering af en Udtalelse af den højtærede nuværende Finansminister. Jeg ved ikke, hvad den højtærede Indenrigsminister kan have imod, at jeg citerede dette. Jeg synes, det var interessant at faa fremhævet, at der i Ministeriet foruden Indenrigsministeren ogsaa er Finansministeren, som jeg maa gaa ud fra er en absolut Modstander af at gaa over til Folkeforsikring, hvad jeg støtter paa Finansministerens Udtalelser. Den nævnte Pjece er fra 1890; jeg har ikke tilsigtet at skjule, hvor denne Pjece hidrørte fra, det er Nr. 113—114 af Studentersamfundets Smaaskrifter. Jeg kan ikke se, at det gør det ringere, at den nuværende Finansminister den Gang deltog i det Oplysningsarbejde, Studentersamfundet udøvede blandt Arbejderne. Naar den højtærede Indenrigsminister gør Finansministeren til en den Gang meget ung Mand, ligesom om der kunde være en Smule Undskyldning for hans voldsomme Angreb paa Folkeforsikringen i denne Ungdommelighed, var det dog ikke værre end, at han var 36 Aar, saa nogen hel Konfirmand var han alligevel ikke, da han skrev denne Pjece.

Der har været forskellige ærede Medlemmer, som har fremsat enkelte Bemærkninger til mig; jeg skal ikke opholde mig ved dem udover, at jeg ønsker at takke det ærede Medlem Hr. Vanggaard for den Anerkendelse, kan jeg vel næsten sige, som han ydede Socialdemokratiet, idet han erklærede, at man behøvede ikke at nære nogen Frygt for de Pengesummer, der opsparedes gennem Folkeforsikringen; thi her i Landet var der ingen rød Fare. Det glædede mig meget at høre dette fra det ærede Medlem, jeg skal huske det, naar Venstre næste Gang bruger den røde Fare i deres Valgagitation.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Hendriksen,

udtalte, at det, jeg havde citeret af Kommissionsbetænkningen af 1878, kunde være meget godt, men han vilde dog holde paa, at Forholdene havde ændret sig baade siden den Gang og siden 1891. Det sagde jeg ogsaa i Gaar, at selvfølgelig har Forholdene ændret sig, men ikke saaledes, at man egentlig kan paastaa, at nu er hele Arbejderklassen saa velstillet, at man kan berøve den det Gode, Alderdomsforsørgelsen er.

Thi er Arbejdernes Stilling ændret og forbedret, hvad den heldigvis er, saa er ogsaa Huslejen steget betydeligt, Fødevarepriserne og Klædepriserne er ogsaa steget, i det hele er alle Livsformødenheder undergaaet en betydelig Stigning baade siden 1878 og siden 1891; heldigvis er ogsaa Menneskehedens berettigede Krav til Livet steget, og følgende maa man tage Hensyn til, hvilke Udgifter der nu paahviler en Arbejderfamilie i Forhold til Indtægterne.

Vi maa og kan heller ikke komme bort fra, hvad det ærede Medlem fremdeles ganske overser, at Arbejderklassen i vore Dage er udsat for Arbejdsløshed af et saadant Omfang, at man ikke med en Haandbevægelse kan skille sig af med dette Spørgsmaal; man kan aldeles ikke løse Problemet gennem Betaling til denne Tvangsforsikring, naar man intet som helst kan og vil foretage sig overfor det Beskæftigelsessspørgsmaal, der er i den Grad grundlæggende for Arbejdernes økonomiske Evne, som Tilfældet er.

Overfor mine Bemærkninger om de forskellige Betalingsprocenter, der vilde blive Følgen af det foreliggende Lovforslags Gennemførelse, udtalte det ærede Medlem, at det i og for sig kunde være ligegyldigt. Jeg forstaaer det i og for sig godt nok. Naar det er Forsikring, skal der betales en ensartet Præmie, og saa kan det være lige meget, hvordan Indtægterne er. Det har det ærede Medlem naturligvis Ret i, naar man ganske ser bort fra Retten til at berøve Folk det, de en Gang har opnaaet. Naar det ærede Medlem stiller sig paa det Standpunkt, at det er berettiget at berøve Underklassen den Forsørgelsesret i deres Alderdom, som siden 1891 har været lovfæstet her i Landet, har det ærede Medlem naturligvis Ret; men lige saa sikkert er det, at det, man tilstræber ved en Fremgangsmaade som den, er foreslaet, er at gøre Byrderne ulige, det vil sige gøre dem saa lempelige som muligt for Overklassen og som Følge deraf ogsaa tungere for Underklassen, end de behøver